

המלך לא סתר את שרביט הזהב ותкам אסתר והתעמדו לפני המלך: ותאמר אס-על-המלך טוב ואמ-קמ'צאת חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטוּבה אָנִי בְּעֵינַי יִכְתֶּב לְהַשִּׁיב אֲתִ-הַסְּפָרִים מִחְשְׁבַת הַמַּן בְּנֵי-הַמֹּרְתָא האגני אשר כתוב לאבד איתה יהודים אשר בכל-מידנות המלך: כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את-עמי ואיככה איכל וראיתי באבורן מולדתי: ויאמר המלך אהשוש לאסתר המלכה ולמרדי היודי הנה בית-המן נתתי לאסתר ואותו תלו על-הען על אשר-שליח ידו ביודיס: ואתם כתבו על-היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כייכתב אשר-יגנבתם בשם-המלך ונחתום בטבעת

* ביהודים

הספרדים לפני המלך גם הנה-הען אשר עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמל בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עלייו: ויתלו את-המן על העץ אשר-הכין למרדכי וחמת המלך ח שכחה: ביום הוא נטה

המלך אהשוש לאסתר המלכה את-ביהת המן צער היהודים ומרדי בא לפני המלך כי-האגיה אסתר מה הוала: ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשס אסתר את-מרדי על-בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגilio ותברך ותתנור לו להעיר את-דרעת המן האגני ואות מה-שבתו אשר חשב על-היהודים: וירושט

* היהודים